

- dere aandacht gaat naar derivaten); en
- verduidelijkingen betreffende *clock synchronisation* (bv. *Reportable Events, Time stamp Granularity*).

Deze richtsnoeren zullen nog verder worden aangevuld met technische documentatie betreffende het melden van transacties.

R. F. en J. D.

Rechtspraak/Jurisprudence

Hof van Cassatie 24 november 2016

Zaak: C.15.0409.F

BANK- EN KREDIETWEZEN

Bankverrichtingen – Algemeen – Investeringskrediet

BANQUE ET CRÉDIT

Opérations bancaires – Généralités – Crédit d'investissement

Dit arrest van het Hof van Cassatie betreft het materiële toepassingsgebied van artikel 1907*bis* van het Burgerlijk Wetboek. Krachtens deze bepaling kan, in geval van gehele of gedeeltelijke terugbetaling van een lening op interest, in geen geval van de schuldenaar, buiten het terugbetaalde kapitaal en de vervallen interest, een vergoeding voor wederbelegging worden gevorderd groter dan 6 maanden interest, berekend over de terugbetaalde som en naar de in de overeenkomst bepaalde rentevoet.

Met dit arrest lijkt het Hof van Cassatie te hebben aangegeven, enerzijds, dat investeringskredieten te beschouwen zijn als een lening op interest en, anderzijds, dat artikel 1907*bis* van het Burgerlijk Wetboek ook toepassing vindt indien niet conventioneel werd voorzien in de voortijdige beëindiging van een investeringskrediet mits betaling van een vergoeding voor wederbelegging.

De kredietbegunstigde opende bij de bank een investeringskrediet. Hoewel de algemene voorwaarden de vrijwillige vervroegde terugbetaling verboden, bracht de kredietbegunstigde op 13 juli 2010 haar wil tot uiting de kredietovereenkomst te willen beëindigen. De bank antwoordde dat ze de vervroegde terugbetaling, niettegenstaande het contractuele verbod, zou aanvaarden mits betaling van een vergoeding voor wederbelegging.

In het bestreden arrest van 24 april 2015 had het Hof van Beroep te Brussel geoordeeld dat de bank, gelet op haar contractuele mogelijkheid om het investeringskrediet te laten doorlopen voor de contractueel overeengekomen termijn, het recht had om de betaling van een actuair geraamde vergoeding voor wederbelegging te eisen die haar vergoedt zowel voor haar afstand van recht als voor het, door haar geschatte, geleden verlies. Volgens het Hof van Beroep betrof de door de bank geëiste vergoeding geen vergoeding voor wederbelegging *sensu stricto* –

hiervan is volgens het hof van beroep enkel sprake wanneer de partijen contractueel in een opzegrecht van de ontlener hebben voorzien – maar van een vergoeding voor “*funding loss*”. Het Hof van Cassatie ging echter niet mee in deze redenering.

In het arrest benadrukt het Hof van Cassatie immers dat de beperking waarin artikel 1907*bis* BW voorziet, toepassing vindt op iedere vergoeding die de ontlener eist in geval van gehele of gedeeltelijke terugbetaling van een lening op interest. Bijgevolg oordeelde het Hof dat het bestreden arrest de voormelde wettelijke bepaling schendt door, op grond van de overweging dat geen enkele gehele of gedeeltelijke terugbetaling was toegelaten, te beslissen dat de geëiste vergoeding niet onderworpen moet worden aan de beperking waarin artikel 1907*bis* BW voorziet.

R. F. en G. H.

FSMA, Minnelijke schikking geformuleerd door de auditeur van de FSMA en waarmee Carmignac Gestion SA heeft ingestemd 18 oktober 2016³⁶

FINANCIEEL RECHT

Openbare uitgifte – Informatieverschaffing – Reclame

DROIT FINANCIER

Emission publique – Publicité

De Autoriteit voor Financiële Markten en Diensten (hierna “FSMA”) stelde op 30 november 2015 vast dat Carmignac Gestion SA, een instelling voor collectieve belegging in effecten (“icbe”) naar Frans recht, in de periode tussen 21 oktober 2015 en 28 november 2015 een reeks van 20 reclameboodschappen inzake een openbaar aanbod van rechten van deelneming in het gemeenschappelijk beleggingsfonds “Carmignac Patrimoine” in diverse Belgische dag- en weekbladen publiceerde, zonder voorafgaande goedkeuring van de FSMA.

De gepubliceerde boodschappen waren, aangezien ze voldoende informatie verstrekten over de voorwaarden van het aanbod en over de aangeboden effecten om een belegger in staat te stellen tot aankoop van of inschrijving op deze effecten te besluiten, te beschouwen als berichten, reclame en andere stukken zoals gedefinieerd in de FSMA-circulaire 2013-13 van 27 juni 2013.

Zodoende had Carmignac Gestion SA – als instelling voor collectieve belegging naar het recht van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte – artikel 155, § 1 van de wet van 3 augustus 2012³⁷ geschonden, luidens hetwelk de berichten, reclame en andere stukken

^{36.} www.fsma.be/~media/Files/sanc/fr/2016-10-18_reglementtransactionnel.ashx?la=nl.

^{37.} Wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die voldoen aan de voorwaarden van richtlijn nr. 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvoorwaarden (BS 19 oktober 2012, p. 63.652).